

[Grethe Philip.]

som ydelse af overenskomsttillæg i visse tilfælde ville kunne medføre.

På mit partis vegne kan jeg give tilslutning til lovforslagene.

Erik A. Jensen: Jeg skal ikke sinke det høje ting yderligere, idet jeg finder, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen fra socialdemokratiet har sagt det primære og rigtige om de lovforslag, der er til behandling.

Det er imidlertid rart at konstatere, at de foreliggende lovforslag bygger på et ønske fra statstjenestemændenes centralorganisationer og Danmarks Lærerforening om en omlægning af tjenestemændenes dyrtidsregulering, således at der for deres vedkommende sker samme behandling af reguleringen af lønninger, som det private arbejdsmarked har været underlagt, og hvis udgangspunkt er det samme beregningsgrundlag, nemlig juli 1949.

Vi deler fuldt og helt den højtærede finansministers synspunkter, når ministeren finder det rimeligt og praktisk, at dyrtidsreguleringer sker på samme tidspunkt for tjenestemændene som for det store flertal af lønmodtagere. Jeg nærer bare en del betænkeligheder, fordi der måske som følge af det forlig i landbrugskonflikten, vi har behandlet i dag, kan imødeses en del prisstigninger på landbrugsvarer på hjemmemarkedet, og sådanne prisstigninger vil alle, herunder også tjenestemændene, først få dækning for til oktober efter julipristallet. Det er godt nok efter spillets regler, men alligevel skaber det en del surhed og uro, og det er jo en yderligere understregning af, at det er lønningerne, der halter bag efter prisstigningerne. Endelig kan det indebære, at de nylig afsluttede overenskomster udhules fra deres start.

Om den del af lovforslaget, som tager sigte på at fremrykke tidspunktet for udbetaling af overenskomsttillæg, skal jeg bemærke, at jeg finder, det er en ren og skær retfærdighedshandling over for tjenestemændene; det bringer denne befolknings-

gruppes forhold i overensstemmelse med det, som lønglidning og andre goder på det private arbejdsmarked allerede har bragt de øvrige lønmodtagere.

Jeg ved ikke, om jeg her i folketinget må få lov til at gøre mig til talsmand for et specielt spørgsmål. Jeg vil gerne bede om, at de folketingsmænd, som måtte komme under vejr med portionernes antal eller summernes størrelse — hvad enten det nu er det ene eller det andet — bevarer den samme tavshed om disse ting, som finansministeren pålægger deltagerne i forhandlingerne. Jeg tænker her på vore egne forbundsformænd, der har deltaget i den slags møder, hvorfra man selvfølgelig af gode grunde ikke har kunnet offentliggøre noget om forhandlingernes art eller resultatet deraf, og som derfor har fået pålæg om at gå tilbage til deres organisationer med syv segl for munden. Det må være sådan, at folketingsmedlemmer, som i kraft af deres kendskab til forholdene herinde måske bliver informeret mere end andre, også skal bevare denne tavshed. Det er nemlig uheldigt, at et forretningsudvalg og en hovedbestyrelse, der er indkaldt samme dag, som forhandlinger med den højtærede finansminister har fundet sted, af deres forbundsformand får at vide, at der overhovedet intet må sive ud fra forhandlingerne, når de så samtidig kan se i dagspressen, at man skyder på ca. 30 portioner. Jeg er ganske sikker på, at jeg kan tale på samtlige tjenestemænds vegne, når jeg siger, at tjenestemændene finder dette tal ganske uacceptabelt, og forhåbentlig kommer de heller ikke til at se det mere.

Jeg skal i øvrigt sige, at mit parti er fuldstændig på linje med de foregående ordførere; vi ser med velvilje på lovforslagene og anbefaler dem til videre behandling.

Finansministeren (Kjeld Philip): Det glæder mig at høre, at der har været syv segl for munden. Jeg kan kun tilføje, at disse syv segl også findes andre steder. I øvrigt kan jeg sige, at de tal, der er kommet